

A l'any 1939, acabada la guerra civil espanyola, ingressà a la presó durant quatre anys. Primerament ocupà un camp de concentració a Reus; després, a la presó de Girona; seguidament a la Model, a Barcelona; a Lleida; a la presó de Torrero, a Saragossa i últimament, a Burgo de Osma (Sòria).

En sortir de la presó es traslladà a l'Escala (gener del 1943). D'aquella època diu que al seu poble hi havia més por per part dels franquistes, perquè temien que un cop acabada la guerra mundial desapareixeria el franquisme, que no pas esperances per part d'ell de què s'acabés, això que eren moltes.

Instal·lat a l'Escala, treballà de paleta fins que va anar a viure a Barcelona, l'any 1951, on va quedar-se durant tretze anys, temps durs aquells, que l'obligaren a treballar moltes hores diàries. La seva estada a Barcelona la defineix com una nova presó de la que guarda un mal record.

Deixà la ciutat, en quedar-se viu l'any 1964, per tornar a l'Escala i dedicar-se a l'ofici de paleta com sempre havia fet. Durant aquest temps la seva activitat política fou molt intensa, encara que restava en la clandestinitat com a militant del PSUC, doncs pensem que eren temps de dictadura. Però en el cinquè congrés del PSUC va sortir guanyadora la tendència prosoviètica per sobre de l'eurocomunista, encara que posteriorment el congrés va ser torpedejat pels eurocomunistes. Aleshores va considerar que saltar-se uns acords presos per majoria dins un partit polític era, al seu entendre, un sacrilegi i es va passar al PCC (Partir dels Comunistes de Catalunya) fins fa aproximadament un any i mig, en què en negar-se el PCC a unir-se amb el PSUC, cosa que tal com es produeixen i evolucionen els moviments comunistes en el món considera imprescindible, es donà de baixa del partit.

En Ferran és un home que va néixer dotat per a la política. Un bon polític ha de tenir una clara visió de futur i en política s'hi ha d'entendre, diu ell i jo penso que té raó. La política que molt li agrada és la universal.

En l'actualitat té una vida sedentària i tranquil·la, al costat de la seva filla, gendre i nétes i viu de records, llegeix, escolta música, passeja,... La seva aparença és la d'un home d'edat, enjovenit per la influència d'un natural caràcter optimista, que conserva intacte malgrat el pas dels anys.

Ara és el millor moment per pensar en el seu passat i veure què ha estat. La conclusió és aquesta:

Paleta, per necessitat.
Filòsof, per naturalesa.
Polític, per vocació.
Cantant, per vici.

Pilar Pellicer de Gispert,
l'Escala, a 15 de febrer de 1990